

Joj, joj, joj, kde cedrová flinta,
kde krásná pinta,
kde čagan mistrný,
kterého bol pilný
naš Ondrášku milý, joj, joj, joj.

Joj, joj, joj, pysky jak koraly,
ruce jako skály,
oči k hledu jisté,
nohy si mal bystré
v utíkání jisté, joj, joj, joj.

Joj, joj, joj, kde je tvoja hlava,
pekná, kadeřavá,
kde je tvář překrásná,
kde sú ústa jasná,
plná zubů řasná; joj, joj, joj.

Joj, joj, joj, kde je tvá umělost,
kde síla a smělost,
srdnatost takého
hejtmana dryčného,
světa veselého, joj, joj, joj.

Joj, joj, joj, s Bohem buď ty silný,
naš Ondrášku milý,
juž od tebe jedem,
vidět ťa nebudem,
až před Božím súdem, joj, joj, joj,

VI. Vojna.

76.

Z Léskovs. Kopanic.

Mírně.

Ten Tren-čan-ský zá-mek stó-jí v smutném pla-ci, ej, že sa

ho mo-sá bát ty švar-ný mlá-den-ci.

Ten Trenčanský zámek.
stojí v smutném placi,
ej, že sa ho mosá bát
ty švárný mládenci.

Ach, vytaj, mamička,
daľa's nám synáčka,
synáčka mylého,
dakujem za neho.

Ach, idze mamyčka,
vede synka svého
tam do toho zámku
pred pána veľkého.

Ty sa domu vráčiš,
synka nám tu necháš
neplač, nenaríkaj
vác ho neuhlídaš.